SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ

Přehled zpráv

1. Univerzity v kraji s kontaktní výukou do konce semestru už nepočítají.....3

Online ● denik.cz (Zprávy / Politika) ● 3. 5. 2020, 9:29 3

2. Vysokoškoláci se už do konce semestru ke kontaktní výuce nejspíš nevrátí..... 5

Tisk ● Opavský a Hlučínský deník; str. 1 (Regionální zprávy) ● 2. 5. 2020 5

3. Když přijde nová epidemie, lidi to vždy zaskočí.....6

Tisk ● MF Dnes - Praha; str. 14 (Zprávy / Politika) ● 2. 5. 2020 6

4. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl..... 8

Online ● firststyle.cz (Společenské / Bulvár) ● 30. 4. 2020, 18:00 8

5. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl..... 9

Online ● celebritynews.cz (Společenské / Bulvár) ● 29. 4. 2020, 7:49 9

6. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství :: Přinášíme vám informace, které dávají smysl.....10

Online ● casopisczechindustry.cz (Průmysl / Logistika) ● 29. 4. 2020, 6:41 10

7. Jedna báseň z bytu do bytu. Autoři čtou v karanténě: Ondřej Hložek.....12

Online ● ceskatelevize.cz (Zprávy / Politika) ● 29. 4. 2020, 5:32 12

8. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství.....14

Online ● ceskenovinky1.eu (Jiné) ● 29. 4. 2020, 5:30 14

9. Které veřejné VŠ ještě přijímají přihlášky?.....16

Tisk ● KamPoMaturitě.CZ; str. 13 (Jiné) ● 29. 4. 2020 16

10. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele v Litoměřicích ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl....17

Online ● ustinadlabemdnes.cz (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020, 15:35....17

11. Karolína Mališová: má práce mě naplňuje, baví a jsem za ni šťastná.....18

Tisk ● Region Bruntálský; str. 5 (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020....18

12. Karolína Mališová: má práce mě naplňuje, baví a jsem za ni šťastná.....19

Tisk ● Opavský a Hlučínský Region; str. 5 (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020....19

13. Máte kuchařky po předcích? Dejte recepty do muzea....20

Tisk ● Vaše 7; str. 6 (Regionální zprávy) ● 27. 4. 2020....20

14. Místo uhlí počítače aneb 20 let snahy o moderní region....21

Tisk ● MF Dnes - Moravskoslezský - příloha; str. 2, 3, 4 (Zprávy / Politika) ● 27. 4. 2020....21

1. Univerzity v kraji s kontaktní výukou do konce semestru už nepočítají

Online ● denik.cz (Zprávy / Politika) ● 3. 5. 2020, 9:29
Vydavatel: **Vltava Labe Media, a.s.** ● Autor: **Veronika Bernardová** ● Rubrika: **Regiony**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *opavská univerzita*, *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Karin Martínková*
Odkaz: https://www.denik.cz/regiony/univerzity-msk-ostrava-opava-20200503.html

dnes 09:29

Studijní skupinky maximálně po pěti lidech, roušky či dezinfekce. V takovém režimu mohou aktuálně fungovat vysoké školy v České republice. A fungují tak i ty v Moravskoslezském kraji. To, že by se všichni studenti vrátili zpátky do učeben ještě v tomto letním semestru, je nepravděpodobné.

Kliknutím zvětšíte

Budova VŠB-TU Ostrava. Ilustrační foto. | Foto: Deník/Lukáš Kaboň

Vysoké školy už mohly od 20. dubna navštěvovat za účelem konzultací a zkoušek studenti závěrečných ročníků, tedy za dodržování již zmíněných přísných hygienických opatření.

SLEZSKÁ UNIVERZITA

A především v maximálním počtu pěti osob. O týden později se tato možnost začala vztahovat i na všechny ostatní studenty. Například na Slezské univerzitě v Opavě zaznamenali jejich zvýšený zájem o fyzickou přítomnost ve škole ihned.

„Okamžitě po tomto uvolnění byla pozornost nasměrována na speciální pracoviště, která nelze online výukou nahradit. Tedy do laboratoří, ateliérů, střižny či astronomické observatoře. Hned v první možný den také první zájemce o vypůjčení a vrácení knih odbavovala i univerzitní knihovna," uvedla mluvčí opavské univerzity Karin Martínková.

Další uvolnění opatření na vysokých školách

Ve čtvrtek 30. dubna večer vláda na své tiskové konferenci oznámila další uvolňování opatření. A týká se to také vysokých škol. Od 11. května už se na ně mohou vrátit studenti ve větších skupinách. Tedy ne po pěti, jak tomu je nyní, ale maximální počet lidí byl nově stanoven na patnáct.

Vzhledem k tomu, že výuka v letním semestru zde končí 23. května, je podle ní velmi nepravděpodobné, že by se studenti do prázdnin ještě vrátili ke kontaktní výuce.

„Do zahájení zkušebního období od 24. května mohou v případě potřeby využít individuální konzultace. Vzhledem k aktuální situaci a nutnosti dodržet nařízená hygienicko-epidemiologická pravidla se zdá, že trochu složitější bude organizace samotného zkušebního období. Rozhodnutím rektora byl proto již upraven harmonogram akademického roku, jímž bude toto zkušební období do letních prázdnin o týden prodlouženo. Další týden navíc pro zkoušky nabídne ještě zkušební období v srpnu, které začne o týden dříve než obvykle," dodává Karin Martínková.

VŠB-TU

Kompletní obnovení výuky neplánují ani na Vysoké škole Báňská – Technické univerzitě Ostrava. Pro některé vysoké školy byla vyjádření vlády o uvolňování režimu na univerzitách překvapující, neboť následovala v poměrně rychlém sledu.

„Na nová nařízení musíme reagovat rychle. Ale díky přípravě pro vstup na univerzitu pro závěrečné ročníky, není nyní ta změna tak náročná. Každopádně jsme připraveni na to, že se vše dokončí bezkontaktně, takže nová uvolnění nám jen přidávají nové možnosti, jak semestr ukončit," míní mluvčí Petra Halíková.

OSTRAVSKÁ UNIVERZITA

Nijak markantní zájem studentů o osobní konzultace pak aktuálně nezaznamenávají na Ostravské univerzitě.

„Studenti i akademici si zvykli na komunikaci v online prostředí a komunikační kanály jsou dobře nastaveny. Výpůjčku knih umožňují knihovna i fakultní studovny. Aby se ale studenti na místě nesetkávali, knihy si předem objednají a vyzvednou v určitý čas tak, aby se míjeli v desetiminutových intervalech. Vracet je mohou pomocí biblioboxu. Návrat kontaktní výuky v plném rozsahu na celé univerzitě nyní neočekáváme. Nevylučujeme, že v individuálních případech některé fakulty, popřípadě někteří

vyučující využijí dalšího rozvolňování opatření a nabídnou studentům možnost kontaktní výuky i ve větších skupinách," řekla vedoucí oddělení komunikace univerzity Andrea Svobodová.

Ani zde neočekávané rychlé uvolňování opatření za ideální nepovažují.

„Zvlášť, když jsou nová opatření provázena dalšími omezujícími prvky, na které je potřeba se připravit. Třeba na evidenci osob vstupujících do budov, dodatečné nároky na rozestupy mezi zkoušejícími, příprava příslušných opatření rektora nebo děkanů, která to budou ošetřovat z hlediska legislativy. Proto se někdy můžeme dostat do situace, kdy je ze strany vlády již něco uvolněno, ale univerzita potřebuje dodatečný čas na přípravu a implementaci vládních opatření. Největší neznámou je pro nás stále situace kolem přijímacích zkoušek, zejména těch, které mají nějakou praktickou část," doplňuje Andrea Svobodová.

Tento článek jste si mohli přečíst díky předplatnému Deník Klubu

Autor: Veronika Bernardová

Autor: Veronika Bernardová

2. Vysokoškoláci se už do konce semestru ke kontaktní výuce nejspíš nevrátí

Tisk ● Opavský a Hlučínský deník; str. 1 (Regionální zprávy) ● 2. 5. 2020
Vydavatel: **Vltava Labe Media, a.s.**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *opavská univerzita*, *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Karin Martínková*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82724516-9bf78c5cdca9b43852e3/

VERONIKA BERNARDOVÁ

Kraj Studijní skupinky maximálně po pěti lidech, roušky či dezinfekce. V takovém režimu mohou fungovat vysoké školy v Česku. A fungují tak i ty v Moravskoslezském kraji. To, že by se všichni studenti vrátili zpět do učeben ještě v tomto semestru, je nepravděpodobné.

Vysoké školy už mohly od 20. dubna navštěvovat za účelem konzultací a zkoušek studenti závěrečných ročníků, tedy za dodržování již zmíněných přísných hygienických opatření. A především v maximálním počtu pěti osob. O týden později se tato možnost začala vztahovat i na všechny ostatní studenty. Například na Slezské univerzitě v Opavě zaznamenali jejich zvýšený zájem o fyzickou přítomnost ve škole ihned. „Okamžitě po tomto uvolnění byla pozornost nasměrována na speciální pracoviště, která nelze online výukou nahradit. Tedy do laboratoří, ateliérů, střižny či astronomické observatoře. Hned v první možný den také první zájemce o vypůjčení a vrácení knih odbavovala i univerzitní knihovna," uvedla mluvčí opavské univerzity Karin Martínková. Vzhledem k tomu, že výuka v letním semestru zde končí 23. května, je podle ní velmi nepravděpodobné, že by se studenti do prázdnin ještě vrátili ke kontaktní výuce. „Do zahájení zkušebního období od 24. května mohou v případě potřeby využít individuální konzultace. Vzhledem k aktuální situaci a nutnosti dodržet nařízená hygienicko-epidemiologická pravidla se zdá, že trochu složitější bude organizace samotného zkušebního období. Rozhodnutím rektora byl proto již upraven harmonogram akademického roku, jímž bude toto zkušební období do letních prázdnin o týden prodlouženo. Další týden navíc pro zkoušky nabídne ještě zkušební období v srpnu, které začne o týden dříve než obvykle," dodává Karin Martínková.

Pokračování na straně 2

3. Když přijde nová epidemie, lidi to vždy zaskočí

Tisk ● MF Dnes - Praha; str. 14 (Zprávy / Politika) ● 2. 5. 2020
Vydavatel: **MAFRA, a.s.** ● Autor: **Filip Bednář**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82725975-2696c6dce5ad14adcb5c/

„Po opadnutí většiny epidemií často následovalo hospodářské oživení," podotýká historik Dušan Uhlíř s tím, že to může nastat i po pandemii covid-19.

Epidemie znamenaly pro lidstvo vždy děs a hrůzu, říká brněnský historik Dušan Uhlíř. České země ve středověku postihl v několika vlnách smrtelný mor a v 19. století také cholera. „Podrobné informace často chybějí," dodává Uhlíř s tím, že doboví kronikáři měli o nemocech omezené znalosti a řadu z nich označovali jednoduše jako mor. Za většinou epidemií podle něj stála špatná hygiena, kterou se podařilo zlepšit až s nástupem osvícenství.

Co znamenal v historii pro lidi příchod rychle se šířící smrtelné nemoci?

Byli nevědomí, nejčastěji chápali nemoc jako boží odplatu za hříchy společnosti. Věřili, že epidemie je zaslouženým trestem, proto se o to více obraceli k Bohu. Současná společnost má k dispozici lékařskou vědu, která jí poskytuje alespoň nějaké světlo na konci tunelu. To středověcí a raně novověcí lidé neměli. Jedinou výhodou snad mohlo být bydlení na venkově, protože epidemiím se obecně dařilo více ve městech kvůli vyšší koncentraci lidí. Šíření nákazy ale znamenalo pro lidi vždy děs a hrůzu.

Jak na příchod epidemie reagovali tehdejší lékaři?

Ve středověku se pokoušeli nakažené domy vykuřovat bylinami. Nebylo to nic platné. K dezinfekci používali vápno, které sloužilo hlavně k zasypávání hrobů. Obecně tehdejší lékaři věřili, že v atmosféře je jakési miasma. Měla to být chorobná látka, která se šířila vzduchem a byla zdrojem všech nemocí včetně moru, jenž byl nejobávanější. Dnes víme, že mor ve skutečnosti vyvolávaly bakterie Yersinia pestis, které přenášely na člověka blechy, jež se nakazily od krys.

Čím byl mor charakteristický?

Dýmějový mor znamenal nejčernější smrt ze všech. Šlo o nejhorší nemoc v dějinách středověku. Projevoval se zejména horečkami a vznikem bolestivých otoků. Málokdo jej přežil a neexistovala proti němu léčebná metoda. Zdraví lidé často zatloukli nemocné v domě a nechávali je tam zemřít. Mor u nás silně udeřil za vlády krále Václava IV. v druhé polovině 14. století. V Evropě tehdy „černá smrt" zabila až polovinu veškerého obyvatelstva. Opakovaně se vracela až do začátku 18. století. Na náměstích řady měst dodnes stojí morové sloupy, které jsou projevem díkůvzdání za odchod epidemie. Až kvůli zlepšující se hygieně a vzniku kanalizace začal mor ustupovat.

Je špatná hygiena hlavním „viníkem" rozšíření epidemií v dějinách?

Společně s válečnými konflikty zhoršená hygiena jednoznačně napomáhala vzniku epidemií. Čím horší hygiena, tím větší pravděpodobnost rozšíření nemoci. Třeba ve středověku lidé vylévali splašky s odpadem do ulic a jejich osobní hygiena také byla všelijaká. Znali sice mýdlo, ale mnohdy je nepoužívali. Mnozí si pravidelně nevyměňovali spodní prádlo, pokud je vůbec měli. Problematické bylo také soužití lidí s hnojem.

Jak to myslíte?

Hnůj se tehdy používal nejen jako hnojivo na poli, ale i pro udržování tepla. Na zimu se jím obkládaly chalupy a tehdejší bezdomovci si v ledových nocích zalezli do hnojiště, protože by jinak umrzli. Hnůj také lidé používali k obkládání kašen, aby v nich nezmrzla voda. Některé žebravé církevní řády dokonce pokládaly špínu za projev náboženské askeze. Zlepšení nastává až s nástupem osvícenství v 18. století, kdy se prosazuje tělesná očista. Lidé o sebe začali více dbát, více větrali a také textilní výrobky byly najednou dostupnější i chudším vrstvám obyvatel.

A co strava? Nebyla tehdy chudá? Pomohlo rozšíření nových plodin?

Ano, díky příchodu brambor nebo kukuřice došlo k vymizení hladomorů. Kvůli podvýživě byli totiž lidé více náchylní k nemocem. Ve výsledku tak došlo k nárůstu populace.

Uplatňovaly se v minulosti nějaké formy karantény?

Karanténa přichází až s novověkem. Lodě připlouvající ze zamořených oblastí byly v přístavech s posádkou zadržovány nejčastěji po dobu čtyřiceti dní. Odtud slovo karanténa z italského quaranta (čtyřicet – pozn. red.). Ve středověku se karantény v dnešním smyslu slova neuplatňovaly.

Předpokládám, že lidé si s božím hněvem nevystačili a hledali i pozemského viníka.

Kromě toho, že je vnímali jako boží trest, samozřejmě vždy hledali viníka. Mnozí věřili, že za epidemie mohou Židé nebo cikáni. Za vlády Václava IV. došlo v Praze v souvislosti s morem k židovskému pogromu a napadení židovského města. Dav tehdy zavraždil okolo poloviny obyvatel ghetta včetně rabína. Cikáni pak byli podezříváni z toho, že je sem posílají Turci s cílem uškodit křesťanům.

Co se ve společnosti dělo, když smrtící nákaza zmizela?

Je zajímavé, že většinou nastalo ekonomické oživení. Podobný vývoj se opakuje v celých dějinách a je možné, že se tak stane po překonání současné pandemie covid-19. Nejdříve samozřejmě přijde odříkání, ale poté budou mít lidé potřebu dohnat to, co ztratili.

Jaké další epidemie postihly české země?

Žlutá zimnice, malárie nebo zdánlivě ne tak zhoubná úplavice. Do přelomu 19. a 20. století zde hodně řádily také černé neštovice, které sice někteří přežili, ale zůstali poznamenáni hlubokými jizvami. Pak se objevil také tyfus, který byl ve své době označován za nervovou horečku. Například po bitvě u Slavkova v roce 1805 silně postihl Brněnsko. A také zde samozřejmě řádila cholera.

Ta byla hodně obávaná v 19. století.

Ano, cholera je bakteriální onemocnění projevující se zejména průjmy. Nejdříve se objevila v Persii, z ní se dostala do Ruska. Do střední Evropy ji přitáhla ruská armáda, která přišla potlačit polské listopadové povstání proti carskému režimu v roce 1830. U nás se objevila v září následujícího roku, kdy v Čechách a na Moravě zabila dohromady téměř 60 tisíc lidí. Poté postupovala západní Evropou a opět se k nám vrátila v roce 1836. V dalších desetiletích se zde ukázala ještě několikrát, například během prusko-rakouské války, kdy ji u nás rozšířilo pruské vojsko.

Jak na epidemii reagovaly úřady?

Tehdejší úřady si s nemocí nevěděly rady a jejímu šíření se snažily zabránit zřizováním vojenských sanitních kordonů na hranicích jednotlivých zemí. Jinak se pokoušeli epidemii oslabit podáváním různých léků a dezinfikovali okolí a studny. Obyčejní lidé si nicméně mysleli, že je chce vrchnost otrávit. Na Slovensku odpor proti dezinfekci vyvrcholil v roce 1831 selským povstáním, při kterém došlo k napadání panských sídel a vraždění vrchnostenských úředníků. Povstání muselo být drasticky potlačeno vojskem a 119 vzbouřenců bylo exemplárně popraveno oběšením. Další popravy musel zastavit až sám císař František I. Jednalo se o poslední selské povstání na území někdejšího Československa.

Po první světové válce svět zasáhla španělská chřipka.

Ano, ta se vracela v několika vlnách, ve světě na ni zemřely desítky milionů lidí a trvala celkem osmnáct měsíců. Španělská chřipka může být připomínkou pro současnou společnost, že epidemie mohou trvat i roky a že tady s námi může být koronavirus ještě pěkně dlouho. Po druhé světové válce se na čas opět vrátil tyfus, který za zhoršených hygienických podmínek roznesla zejména sovětská a německá armáda.

Poučila se moderní civilizace z historických zkušeností?

Jsme samozřejmě mnohem civilizovanější a nedržíme se tolik pověr. Díky moderní vědě máme navíc přístup k novým lékům a odborníci neustále hledají další metody léčby. Na druhou stranu, když přijde něco nového, lidi to vždy zaskočí. Všechny epidemie ale naštěstí časem pominou.

DUŠAN UHLÍŘ

Historik

Dušan Uhlíř (81) absolvoval v roce 1961 historii a češtinu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Byl vedoucím několika historických institucí. Naposledy působil od roku 1993 jako profesor českých a obecných dějin na Slezské univerzitě v Opavě a externě na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. V roce 2013 byl jmenován emeritním profesorem. Vydal desítky historických publikací, je dvojnásobným držitelem Ceny Egona Erwina Kische. Ve svých pracích se zabývá především dějinami 17.–20. století. Foto: Anna Vavríková, MAFRA

Autor: Filip Bednář spolupracovník MF DNES

4. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl

Online ● firststyle.cz (Společenské / Bulvár) ● 30. 4. 2020, 18:00
Rubrika: **Zábava**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Institut tvůrčí fotografie*
Odkaz: https://www.firststyle.cz/vystava-fotografa-pavla-mary-v-baroknim-kostele-ukazuje-jedinecnost-lidskych-tvari-a-tel/

Pavel Mára: Site specific . To je název výstavy jednoho z nejzajímavějších současných českých fotografů, instalované v odsvěceném kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích. Márovy umělecky i technicky brilantní fotografie zde vyzařují duchovní krásu lidských tváří a těl, kterou nesmaže ani ubíhající čas, a dokonale tak souzní s prostorem významné barokní památky. Vystavené fotografie pocházejí z několika autorových cyklů z let 1991 až 2019, některé snímky tu však uvidíme poprvé. Výstava uspořádaná Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích začíná 10. června a potrvá zde až do 16. srpna 2020.

„Výběr fotografií, jejich technická realizace i prostorová instalace vycházejí z jedinečného barokního interiéru kostela, jeho monumentality a omšelé barevnosti," vysvětluje Radana Ulverová , která je spolu s Pavlem Márou spoluautorkou výstavní koncepce. Ta zahrnuje vedle nových děl i výběr ze starších autorových cyklů, které Mára promyšleně vytváří už více než čtyřicet let .

„Ústředním tématem výstavy je lidská intimita, ale také krása, bolest, život a smrt. Vždy jsem chtěl, aby fotografie odrážela současně vnější i vnitřní, hmotné i duchovní, temné i vyzařující," říká Pavel Mára , mimo jiné docent Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě.

Expozici vévodí osm fascinujících portrétů mladých žen zavěšených v hlavní chrámové lodi: snímky z cyklu Tváře (2012-14) byly zatím vystaveny jen jako negativy tištěné na plátně, autor je zde ale poprvé „překlopil" do pozitivů a nechal vytisknout na – v umělecké fotografii zřídka používaná – průhledná plexiskla. Fotografie, z jedné strany matné a z druhé lesklé, tak fungují jako obrazy i zrcadla zároveň. „Nápad s plexiskly mi ale málem nevyšel, protože je začali v prodejnách využívat jako ochranu před koronavirem. Naštěstí jsme všechny tisky stihli těsně před tím, než tento materiál zmizel z trhu," říká Pavel Mára.

Ten před objektiv opakovaně postavil také svoji matku, dožívající se v tomto roce 92 let. „Právě stáří, jeho hodnota, estetika, a také jeho tajemství získaly v této době zvláštní význam a jsem moc rád, že portréty maminky na výstavě mám," říká Pavel Mára, který od počátků své tvorby neúnavně experimentuje se světlem, barvou, materiály i formáty a zkoumá samotné zobrazovací možnosti fotografie. Jeho cyklus Mater z roku 2016, vystavený zatím pouze na Slovensku, právě na této výstavě uvidíme v Česku poprvé.

Přímo pro litoměřickou expozici vytvořil autor ještě triptychy Paže, Nohy, Krk (2017), zachycující části matčina těla – k vidění jsou nahoře v oratoři. Pro projekt Site specific vzniklo také mimořádně působivé Torzo s jizvou (2019) instalované na místě bývalých varhan. Čtyři Márovy portréty z cyklu Rodina: Triptychy pocházejí z let 1991 a 2011 a zachycují spolu s matkou i jeho syna. Umístěny jsou na vyvýšeném ochozu podél kostelní lodi.

Výstavu provází katalog vytvořený grafiky Karlem Halounem a Janem Zichem . „Není jen zprávou o jejím konání, ale její součástí. Patří k ní, rozšiřuje ji, ale zároveň může stát i sám o sobě jako její skromnější kapesní varianta," uvádí Pavel Mára. Zážitek přímo na místě spoluvytváří i hudba Steva Reicha , současného amerického skladatele, jehož polyfonní experimentální skladba Proverb celý kostel rozeznívá.

Pavel Mára: Site Specific. Kostel Zvěstování Panně Marii, Jezuitská 22, Litoměřice. Vernisáž 9. června 2020 v 17.30. Otevřeno od 10. června do 16. srpna 2020, úterý až neděle 11-17 hodin. Základní vstupné 50 Kč. Pořádá Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, kurátorem výstavy je Jan Brodský .

5. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl

Online ● celebritynews.cz (Společenské / Bulvár) ● 29. 4. 2020, 7:49
Rubrika: **Nezařazené**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Institut tvůrčí fotografie*
Odkaz: https://www.celebritynews.cz/vystava-fotografa-pavla-mary-v-baroknim-kostele-ukazuje-jedinecnost-lidskych-tvari-a-tel/

29. 4. 2020

Pavel Mára: Site specific. To je název výstavy jednoho z nejzajímavějších současných českých fotografů, instalované v odsvěceném kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích. Márovy umělecky i technicky brilantní fotografie zde vyzařují duchovní krásu lidských tváří a těl, kterou nesmaže ani ubíhající čas, a dokonale tak souzní s prostorem významné barokní památky. Vystavené fotografie pocházejí z několika autorových cyklů z let 1991 až 2019, některé snímky tu však uvidíme poprvé. Výstava uspořádaná Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích začíná 10. června a potrvá zde až do 16. srpna 2020.

„Výběr fotografií, jejich technická realizace i prostorová instalace vycházejí z jedinečného barokního interiéru kostela, jeho monumentality a omšelé barevnosti," vysvětluje Radana Ulverová, která je spolu s Pavlem Márou spoluautorkou výstavní koncepce. Ta zahrnuje vedle nových děl i výběr ze starších autorových cyklů, které Mára promyšleně vytváří už více než čtyřicet let.

„Ústředním tématem výstavy je lidská intimita, ale také krása, bolest, život a smrt. Vždy jsem chtěl, aby fotografie odrážela současně vnější i vnitřní, hmotné i duchovní, temné i vyzařující," říká Pavel Mára, mimo jiné docent Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě.

Expozici vévodí osm fascinujících portrétů mladých žen zavěšených v hlavní chrámové lodi: snímky z cyklu Tváře (2012-14) byly zatím vystaveny jen jako negativy tištěné na plátně, autor je zde ale poprvé „překlopil" do pozitivů a nechal vytisknout na – v umělecké fotografii zřídka používaná – průhledná plexiskla. Fotografie, z jedné strany matné a z druhé lesklé, tak fungují jako obrazy i zrcadla zároveň. „Nápad s plexiskly mi ale málem nevyšel, protože je začali v prodejnách využívat jako ochranu před koronavirem. Naštěstí jsme všechny tisky stihli těsně před tím, než tento materiál zmizel z trhu," říká Pavel Mára.

Ten před objektiv opakovaně postavil také svoji matku, dožívající se v tomto roce 92 let. „Právě stáří, jeho hodnota, estetika, a také jeho tajemství získaly v této době zvláštní význam a jsem moc rád, že portréty maminky na výstavě mám," říká Pavel Mára, který od počátků své tvorby neúnavně experimentuje se světlem, barvou, materiály i formáty a zkoumá samotné zobrazovací možnosti fotografie. Jeho cyklus Mater z roku 2016, vystavený zatím pouze na Slovensku, právě na této výstavě uvidíme v Česku poprvé.

Přímo pro litoměřickou expozici vytvořil autor ještě triptychy Paže, Nohy, Krk (2017), zachycující části matčina těla – k vidění jsou nahoře v oratoři. Pro projekt Site specific vzniklo také mimořádně působivé Torzo s jizvou (2019) instalované na místě bývalých varhan. Čtyři Márovy portréty z cyklu Rodina: Triptychy pocházejí z let 1991 a 2011 a zachycují spolu s matkou i jeho syna. Umístěny jsou na vyvýšeném ochozu podél kostelní lodi.

Výstavu provází katalog vytvořený grafiky Karlem Halounem a Janem Zichem. „Není jen zprávou o jejím konání, ale její součástí. Patří k ní, rozšiřuje ji, ale zároveň může stát i sám o sobě jako její skromnější kapesní varianta," uvádí Pavel Mára. Zážitek přímo na místě spoluvytváří i hudba Steva Reicha, současného amerického skladatele, jehož polyfonní experimentální skladba Proverb celý kostel rozeznívá.

Pavel Mára: Site Specific. Kostel Zvěstování Panně Marii, Jezuitská 22, Litoměřice. Vernisáž 9. června 2020 v 17.30. Otevřeno od 10. června do 16. srpna 2020, úterý až neděle 11-17 hodin. Základní vstupné 50 Kč. Pořádá Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, kurátorem výstavy je Jan Brodský.

6. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství :: Přinášíme vám informace, které dávají smysl

Online ● casopisczechindustry.cz (Průmysl / Logistika) ● 29. 4. 2020, 6:41
Vydavatel: **Časopis czech industry**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Institut tvůrčí fotografie*
Odkaz: https://www.casopisczechindustry.cz/products/vystava-fotografa-pavla-mary-v-baroknim-kostele-ukazuje-jedinecnost-lidskych-tvari-a-tel-jejich-duchovni-krasu-a-tajemstvi/

Přinášíme vám informace, které dávají smysl

CzechIndustry > Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství

Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství

Pavel Mára: Site specific. To je název výstavy jednoho z nejzajímavějších současných českých fotografů, instalované v odsvěceném kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích. Márovy umělecky i technicky brilantní fotografie zde vyzařují duchovní krásu lidských tváří a těl, kterou nesmaže ani ubíhající čas, a dokonale tak souzní s prostorem významné barokní památky. Vystavené fotografie pocházejí z několika autorových cyklů z let 1991 až 2019, některé snímky tu však uvidíme poprvé. Výstava uspořádaná Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích začíná 10. června a potrvá zde až do 16. srpna 2020.

„Výběr fotografií, jejich technická realizace i prostorová instalace vycházejí z jedinečného barokního interiéru kostela, jeho monumentality a omšelé barevnosti," vysvětluje Radana Ulverová, která je spolu s Pavlem Márou spoluautorkou výstavní koncepce. Ta zahrnuje vedle nových děl i výběr ze starších autorových cyklů, které Mára promyšleně vytváří už více než čtyřicet let.

„Ústředním tématem výstavy je lidská intimita, ale také krása, bolest, život a smrt. Vždy jsem chtěl, aby fotografie odrážela současně vnější i vnitřní, hmotné i duchovní, temné i vyzařující," říká Pavel Mára, mimo jiné docent Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě.

Expozici vévodí osm fascinujících portrétů mladých žen zavěšených v hlavní chrámové lodi: snímky z cyklu Tváře (2012-14) byly zatím vystaveny jen jako negativy tištěné na plátně, autor je zde ale poprvé „překlopil" do pozitivů a nechal vytisknout na – v umělecké fotografii zřídka používaná – průhledná plexiskla. Fotografie, z jedné strany matné a z druhé lesklé, tak fungují jako obrazy i zrcadla zároveň. „Nápad s plexiskly mi ale málem nevyšel, protože je začali v prodejnách využívat jako ochranu před koronavirem. Naštěstí jsme všechny tisky stihli těsně před tím, než tento materiál zmizel z trhu," říká Pavel Mára.

Ten před objektiv opakovaně postavil také svoji matku, dožívající se v tomto roce 92 let. „Právě stáří, jeho hodnota, estetika, a také jeho tajemství získaly v této době zvláštní význam a jsem moc rád, že portréty maminky na výstavě mám," říká Pavel Mára, který od počátků své tvorby neúnavně experimentuje se světlem, barvou, materiály i formáty a zkoumá samotné zobrazovací možnosti fotografie. Jeho cyklus Mater z roku 2016, vystavený zatím pouze na Slovensku, právě na této výstavě uvidíme v Česku poprvé.

Přímo pro litoměřickou expozici vytvořil autor ještě triptychy Paže, Nohy, Krk (2017), zachycující části matčina těla – k vidění jsou nahoře v oratoři. Pro projekt Site specific vzniklo také mimořádně působivé Torzo s jizvou (2019) instalované na místě bývalých varhan. Čtyři Márovy portréty z cyklu Rodina: Triptychy pocházejí z let 1991 a 2011 a zachycují spolu s matkou i jeho syna. Umístěny jsou na vyvýšeném ochozu podél kostelní lodi.

Výstavu provází katalog vytvořený grafiky Karlem Halounem a Janem Zichem. „Není jen zprávou o jejím konání, ale její součástí. Patří k ní, rozšiřuje ji, ale zároveň může stát i sám o sobě jako její skromnější kapesní varianta," uvádí Pavel Mára. Zážitek přímo na místě spoluvytváří i hudba Steva Reicha, současného amerického skladatele, jehož polyfonní experimentální skladba Proverb celý kostel rozeznívá.

Pavel Mára (1951, Praha) patří k uznávaným evropským fotografům, věnuje se především portrétu a aktu. Určitým protipólem jeho abstraktně koncipovaných cyklů (Mechanická zátiší, 1976-84) jsou realistické, často až „deskriptivní“ záznamy lidských figur a tváří (Triptychy, 1990-93, Mater, 2016 aj.). Jeho dílo zahrnuje více než tři desítky černobílých i barevných sérií. Svůj první (abstraktní) cyklus fotografií s názvem Těla vytvořil v roce 1969. Od té doby připravil více než čtyřicet samostatných výstav a zúčastnil se mnoha prestižních souborných přehlídek české fotografie doma i v zahraničí. Od roku 1996 pedagogicky působí na Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě. Asociace profesionálních fotografů mu v roce 2015 udělila ocenění Osobnost české fotografie. (28.4.2020)

7. Jedna báseň z bytu do bytu. Autoři čtou v karanténě: Ondřej Hložek

Online ● ceskatelevize.cz (Zprávy / Politika) ● 29. 4. 2020, 5:32
Vydavatel: **Česká televize**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*
Odkaz: https://art.ceskatelevize.cz/inside/jedna-basen-z-bytu-do-bytu-autori-ctou-v-karantene-ondrej-hlozek-BaqCA

29. 4. 2020

4 min

Převažující barvou sbírky Ondřeje Hložka Řez kamenem je kalně šedá, šedá holubí, první šedá objevená ve vousech, šedá tajícího sněhu. Je to sbírka o plazu stárnutí, kterého pozorujeme u nejbližšího a jehož lze pozorovat na nás, aniž by kvůli němu mizely dávné dětské přízraky.

Pátá básnická sbírka Ondřeje Hložka Řez kamenem znatelně navazuje na jeho předchozí dvě knihy – už název dobře ilustruje autorovu poetiku i způsob zacházení se slovy: řez kamenem je cosi nesnadného, téměř nemožného, co si však při čtení nutkavě vizualizujeme, slyšíme ten zvuk a vidíme jádro, jehož se lze řezem dobrat. Tne se tu do materiálu, který se jakýmkoli zásahům vzpěčuje, do přírodniny, která má mít trvalý, neporušitelný charakter, a navíc by sama měla být nástrojem rozrušování. Přísloví doporučuje tomu, kdo chce, ať kamenem hodí, neradí pokoušet se do něj řezat. Hložek usiluje o zachycení momentů, jimž říká třaskavé, přitom nejsou výbušné z podstaty, nýbrž jen pro toho, kdo je jako takové citlivě či přecitlivěle vnímá: ohluchlé dny, které střídají jeden druhý, bezesné noci, otázky ohledně budoucnosti, střízlivějící láska, útěcha alkoholu, zoufalé hledání boha, město zdí. Třaská to tady, detonuje, trhá se kámen.

Dikcí a volbou slov je to sice sbírka expresivity až podebraně dekadentní a naturalisticky vykřivené („oteklé rty schlíplé ryby“, „pleskot tlusté dámy o lehátko“, „plesnivý krchov zabodnut v oku“ „protáhlý podbradek až ke stolu“), ale přitom působí spíše jako ten kámen: starosvětsky a pevně. Možná to způsobuje nezapřená linka vedoucí k Vítu Slívovi a Petru Hruškovi (přeci jen silnější než chlíbcovské názvuky). Tady se dívají se oči „divým požárem“, oči zápasícího, nikoli poklidně akceptujícího pozorovatele. A výše zmíněné dávné dětské přízraky se v Řezu kamenem převlékly do děsů dospělosti: a kostlivý strach je také jedinou emocí přímo v této sbírce pojmenovanou a skvěle přirovnanou ke „kuně, která si loví v zítřku“. Čeho je třeba se bát? Samoty, slepoty, ztupění – ztráty citlivosti.

Na každé stránce čtenáře čeká minimálně jeden silný obraz, který procítí na vlastní kůži, senzoricky zakusí, třeba „jehlice houkačky projíždí/ k uším“. Je to kniha zvukových slov („zapraská rdest“), sbírka primárně audiální: na sluch cílí ze smyslů nejvýrazněji (zmíněná ječivá houkačka, duté hovory, pleskající maso, křesadla dívčích podpatků, bučivé tóny trolejí, křik o pomoc, chvat a břink i v kostele, chrastící štěrk, ryk mouru, provrzávání ze sna, kanóny a hromy – i to ticho je „uřvané“). On dělá „hů“, ona „krá“, nemohou se domluvit lidskou řečí a jejími zvuky. Sem tam se navíc prodere rým. Vůně či pachy se linou z každé sloky (kyselé ryby, hrana popelníku, smrdutá výduť, uschlé věnce, čvachtající čokoláda, krysy u potravy, nadrcená káva). Na výjevy svítí slunce, které nehřeje, spíš řeže, jeho „dráty“ se cpou vyvrženou střechou; ten kotouč si to „rázuje po obloze“ a bez pohnutí míjí mezipatra. Jeho „skelný papír kojí se tříštivou krajinou“. Stromy neutěšují chladem a stínem, ale jejich „čelisti se rozstřikují jako studená pec po zátopu“. Obloha není rozlehlá, je – rozlezlá.

Drobnými okamžiky něčeho sladkého jsou malá vyznání v projevech tělesné lásky k nejbližší („Palcem u nohy nadzvedávám/ tvou sukni u kotníků/ Stoupá mých třicet šest osm“). Ondřej Hložek nepřivolává na pomoc krásu, milost nebo lásku; připomíná je spíš drásavými obrazy ošklivosti, znechucení a kameněním vzájemných citů. Ale je zcela zřetelné, že těmito drápajícími obrazy má krása prosvítat jako drát slunečního paprsku, propichující odpudivou blánu puchýře: pálí to, bolí, vyteče hnis…, ovšem pak to, díky bohu, úlevně splaskne a – je po všem! A ačkoli si tu odvrhující „Pánbůh pošvihuje bičem“, nebo si do krajiny „vysypává pantofel“, přesto je patrná „cesta k srdci – vědomí kříže“, řez kamenem, nitro plamene.

Řez kamenem ilustroval básník a výtvarník Matěj Lipavský, jehož jméno je se současnou českou poezií spojeno už pevnou a účinnou vazbou.

Ondřej Hložek: Řez kamenem. Ilustrace Matěj Lipavský. Trigon, Praha, 2019, 46 stran, doporučená cena 140 korun.

Ondřej Hložek, foto: Alžběta Luňáčková

Ondřej Hložek (*1986), básník a recenzent. Po vystudování Slezského gymnázia v rodné Opavě absolvoval v bakalářském oboru Česká literatura na Slezské univerzitě v Opavě. Knižně publikoval sbírky Tížiny (2011), Domů (2013), Ulicí Dolorosa (2017), Teď (2017), Řez kamenem (2019); elektronicky vyšla skladba Otluky (2013). Poezii, recenze a esejistické texty publikoval v řadě tuzemských literárních časopisů. Jeho básně byly přeloženy do několika evropských jazyků (mimo jiné angličtiny, francouzštiny, italštiny, slovinštiny, polštiny). Na Opavsku pořádá kulturní akce zaměřené vesměs na literaturu.

Obálka páté sbírky Ondřeje Hložka s využitím ilustrace Matěje Lipavského, repro: Trigon

Postprodukce: Ondřej Mazura a Petr Šprincl.

POZNÁMKA REDAKCE: Rubrika Jedna báseň z bytu do bytu je volným „koronavirovým“ pokračováním rubriky Jedna báseň . Jak původní, tak nynější (dočasná) rubrika má za cíl autorským čtením a interpretujícím (nikoliv recenzujícím!) textem představovat básnické tituly, které se na trhu objevily v nedávné době, řekněme v posledním půlroce, někdy i o něco dříve. Není to rubrika přísně výběrová, nýbrž mapující, i když kvalitativně nechce poskytovat prostor úplně jakékoliv produkci, to znamená například vysloveně juvenilní. Má-li přesto někdo pocit, že tomu tak v některých případech je, pak primární odpovědnost jde za editorem této rubriky Josefem Chuchmou.

Související

8. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl, jejich duchovní krásu a tajemství

Online ● ceskenovinky1.eu (Jiné) ● 29. 4. 2020, 5:30
Autor: **Svetozár Plesník** ● Rubrika: **Zábava**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Institut tvůrčí fotografie*
Odkaz: http://www.ceskenovinky1.eu/domains/ceskenovinky1.eu/2020/04/29/vystava-fotografa-pavla-mary-v-baroknim-kostele-ukazuje-jedinecnost-lidskych-tvari-a-tel-jejich-duchovni-krasu-a-tajemstvi/

Praha 29. dubna 2020

Pavel Mára: Site specific . To je název výstavy jednoho z nejzajímavějších současných českých fotografů, instalované v odsvěceném kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích. Márovy umělecky i technicky brilantní fotografie zde vyzařují duchovní krásu lidských tváří a těl, kterou nesmaže ani ubíhající čas, a dokonale tak souzní s prostorem významné barokní památky. Vystavené fotografie pocházejí z několika autorových cyklů z let 1991 až 2019, některé snímky tu však uvidíme poprvé. Výstava uspořádaná Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích začíná 10. června a potrvá zde až do 16. srpna 2020.

„Výběr fotografií, jejich technická realizace i prostorová instalace vycházejí z jedinečného barokního interiéru kostela, jeho monumentality a omšelé barevnosti," vysvětluje Radana Ulverová, která je spolu s Pavlem Márou spoluautorkou výstavní koncepce. Ta zahrnuje vedle nových děl i výběr ze starších autorových cyklů, které Mára promyšleně vytváří už více než čtyřicet let.

„Ústředním tématem výstavy je lidská intimita, ale také krása, bolest, život a smrt. Vždy jsem chtěl, aby fotografie odrážela současně vnější i vnitřní, hmotné i duchovní, temné i vyzařující," říká Pavel Mára, mimo jiné docent Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě.

Expozici vévodí osm fascinujících portrétů mladých žen zavěšených v hlavní chrámové lodi: snímky z cyklu Tváře (2012-14) byly zatím vystaveny jen jako negativy tištěné na plátně, autor je zde ale poprvé „překlopil" do pozitivů a nechal vytisknout na – v umělecké fotografii zřídka používaná – průhledná plexiskla. Fotografie, z jedné strany matné a z druhé lesklé, tak fungují jako obrazy i zrcadla zároveň. „Nápad s plexiskly mi ale málem nevyšel, protože je začali v prodejnách využívat jako ochranu před koronavirem. Naštěstí jsme všechny tisky stihli těsně před tím, než tento materiál zmizel z trhu," říká Pavel Mára.

Ten před objektiv opakovaně postavil také svoji matku, dožívající se v tomto roce 92 let. „Právě stáří, jeho hodnota, estetika, a také jeho tajemství získaly v této době zvláštní význam a jsem moc rád, že portréty maminky na výstavě mám," říká Pavel Mára, který od počátků své tvorby neúnavně experimentuje se světlem, barvou, materiály i formáty a zkoumá samotné zobrazovací možnosti fotografie. Jeho cyklus Mater z roku 2016, vystavený zatím pouze na Slovensku, právě na této výstavě uvidíme v Česku poprvé.

Přímo pro litoměřickou expozici vytvořil autor ještě triptychy Paže, Nohy, Krk (2017), zachycující části matčina těla – k vidění jsou nahoře v oratoři. Pro projekt Site specific vzniklo také mimořádně působivé Torzo s jizvou (2019) instalované na místě bývalých varhan. Čtyři Márovy portréty z cyklu Rodina: Triptychy pocházejí z let 1991 a 2011 a zachycují spolu s matkou i jeho syna. Umístěny jsou na vyvýšeném ochozu podél kostelní lodi.

Výstavu provází katalog vytvořený grafiky Karlem Halounem a Janem Zichem. „Není jen zprávou o jejím konání, ale její součástí. Patří k ní, rozšiřuje ji, ale zároveň může stát i sám o sobě jako její skromnější kapesní varianta," uvádí Pavel Mára. Zážitek přímo na místě spoluvytváří i hudba Steva Reicha, současného amerického skladatele, jehož polyfonní experimentální skladba Proverb celý kostel rozeznívá.

Pavel Mára: Site Specific. Kostel Zvěstování Panně Marii, Jezuitská 22, Litoměřice. Vernisáž 9. června 2020 v 17.30. Otevřeno od 10. června do 16. srpna 2020, úterý až neděle 11-17 hodin. Základní vstupné 50 Kč. Pořádá Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, kurátorem výstavy je Jan Brodský.

www.pavelmara.cz

www.galerie-ltm.cz

Jana Bryndová

Pavel Mára (1951, Praha) patří k uznávaným evropským fotografům, věnuje se především portrétu a aktu. Určitým protipólem jeho abstraktně koncipovaných cyklů (Mechanická zátiší , 1976-84) jsou realistické, často až „deskriptivní“ záznamy lidských figur a tváří (Triptychy , 1990-93, Mater , 2016 aj.). Jeho dílo zahrnuje více než tři desítky černobílých i barevných sérií. Svůj první (abstraktní) cyklus fotografií s názvem Těla vytvořil v roce 1969. Od té doby připravil více než čtyřicet samostatných výstav a zúčastnil se mnoha prestižních souborných přehlídek české fotografie doma i v zahraničí. Od roku 1996 pedagogicky působí na Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě. Asociace profesionálních fotografů mu v roce 2015 udělila ocenění Osobnost české fotografie.

Autor: Svetozár Plesník

9. Které veřejné VŠ ještě přijímají přihlášky?

Tisk ● KamPoMaturitě.CZ; str. 13 (Jiné) ● 29. 4. 2020
Vydavatel: **AMOS – KamPoMaturite.cz, s.r.o.**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *Obchodně podnikatelská fakulta*, *Matematický ústav*, *Filozoficko přírodovědecká fakulta*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82603301-a944322d18f3f18f3aeb/

Během května a dalších měsíců můžete uspět s podáním přihlášky na mnoha veřejných vysokých školách. Aktuální stav najdete na www.KamPoMaturite.cz.

KVĚTEN

Fakulta pedagogická ZČU 1. kolo bakalářské programy/obory www.fpe.zcu.cz, Fakulta elektrotechnická ZČU 10. 5. prodloužení termínu pro 1. kolo www.fel.zcu.cz Vysoká škola polytechnická Jihlava 1. kolo www.vspj.cz, Obchodně podnikatelská fakulta SLU prodloužení termínu 11. 5. pro 1. kolo www.opf.slu.cz 14. 5. Fakulta restaurování UPCE 1. kolo fr.upce.cz Hudební fakulta JAMU nově akreditované 5leté Mgr. programy Dirigování, zpěv a operní režie a Kompozice 15. 5.

hf.jamu.cz 25. 5. Fakulta zdravotnických studií TUL 1. kolo, www.fzs.tul.cz Národohospodářská fakulta VŠE 1. kolo nf.vse.cz, Fakulta elektrotechniky a informatiky UPCE prodloužení termínu 30. 5. pro 1. kolo fei.upce.cz Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě SLU prodloužení termínu pro 1. kolo www.fpf.slu.cz, Fakulta veřejných 31. 5. politik v Opavě SLU prodloužení termínu pro 1. kolo www.fvp.slu.cz, Fakulta sociálně ekonomická UJEP prodloužení termínu v 1. kole www.fse.ujep.cz

ČERVEN

15. 6. Fakulta strojní VŠB-TUO 2. kolo www.fs.vsb.cz 30. 6. Dopravní fakulta Jana Pernera UPCE 1. kolo www.dfjp.cz

ČERVENEC

11. 7. Přírodovědecká fakulta UPOL 2. kolo vybrané programy www.prf.upol.cz 13. 7. Fakulta stavební VŠB-TUO 2. kolo www.fast.vsb.cz 15. 7. Fakulta tropického zemědělství ČZU 2. kolo www.ftz.czu.cz 21. 7. Vysoká škola polytechnická Jihlava 2. kolo www.vspj.cz 23. 7. Fakulta mechatroniky, informatiky a mezioborových studií TUL 2. kolo www.fm.tul.cz Hudební a taneční fakulta AMU obory Viola, Fagot, Violoncello www.hamu.cz, Fakulta stavební ČVUT 2. kolo 31. 7. www.fsv.cvut.cz, Husitská teologická fakulta UK 2. kolo www.htf.cuni.cz, Fakulta bezpečnostního inženýrství 2. kolo www.fbi.vsb.cz

SRPEN

1. 8. Fakulta materiálově – technologická VŠB-TUO 2. kolo www.fmt.vsb.cz 2. 8. Fakulta rybářství a ochrany vod JČU 2. kolo www.frov.jcu.cz 3. 8. Katolická teologická fakulta UK 2. kolo www.ktf.cuni.cz 10. 8. Evangelická teologická fakulta UK dodatečné přijímací řízení web.etf.cuni.cz 15. 8. Zemědělská fakulta JČU 2. kolo www.zf.jcu.cz 17. 8. Fakulta zdravotnických studií UJEP 2. kolo www.fzs.ujep.cz, Přírodovědecká fakulta UJEP 2. kolo prf.ujep.cz 18. 8. Vysoká škola polytechnická Jihlava 3. kolo www.vspj.cz 25. 8. Ekonomická fakulta VŠB-TUO 2. kolo www.ekf.vsb.cz 30. 8. Ekonomická fakulta TUL 2. kolo www.ef.tul.cz Matematický ústav v Opavě SLU 2. kolo www.math.slu.cz, Fakulta strojní TUL 2. kolo www.fs.tul.cz, 31. 8. Hornicko-geologická fakulta VŠB-TUO 2. kolo www.hgf.vsb.cz

Zdroj: Webové prezentace jednotlivých škol (duben 2020), bakalářské a dlouhé magisterské obory/programy akreditované MŠMT v ČJ. Přehled se mění podle naplnění kapacity, změn podmínek kvůli COVID-19 a vypisování nových termínů, doporučujeme informace ověřit na studijním oddělení.

Dny otevřených dveří vysokých škol

Dny otevřených dveří, které v této části obvykle uvádíme, jsou vzhledem k omezení provozu na školách přesouvány či převáděny do virtuální podoby. Sledujte prezentace od str. 20 nebo článek na našich stránkách https://bit.ly/3bwOjul.

TIP!

Termíny pravidelně aktualizujeme na www.KamPoMaturite.cz a www.VysokeSkoly.com.

10. Výstava fotografa Pavla Máry v barokním kostele v Litoměřicích ukazuje jedinečnost lidských tváří a těl

Online ● ustinadlabemdnes.cz (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020, 15:35
Vydavatel: **M + MP, s.r.o.** ● Autor: **Magdalena Bičíková, Jana Bryndova, Martin Kafka**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*, *Institut tvůrčí fotografie*
Odkaz: https://www.ustinadlabemdnes.cz/zpravy/24739-vystava-fotografa-pavla-mary-v-baroknim-kostele-v-litomericich-ukazuje-jedinecnost-lidskych-tvari-a-tel/

Pavel Mára: Site specific. To je název výstavy jednoho z nejzajímavějších současných českých fotografů, instalované v odsvěceném kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích. Márovy umělecky i technicky brilantní fotografie zde vyzařují duchovní krásu lidských tváří a těl, kterou nesmaže ani ubíhající čas, a dokonale tak souzní s prostorem významné barokní památky. Vystavené fotografie pocházejí z několika autorových cyklů z let 1991 až 2019, některé snímky tu však uvidíme poprvé. Výstava uspořádaná Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích začíná 10. června a potrvá zde až do 16. srpna 2020.

Foto: Pavel Mára

"Výběr fotografií, jejich technická realizace i prostorová instalace vycházejí z jedinečného barokního interiéru kostela, jeho monumentality a omšelé barevnosti," vysvětluje Radana Ulverová, která je spolu s Pavlem Márou spoluautorkou výstavní koncepce. Ta zahrnuje vedle nových děl i výběr ze starších autorových cyklů, které Mára promyšleně vytváří už více než čtyřicet let.

"Ústředním tématem výstavy je lidská intimita, ale také krása, bolest, život a smrt. Vždy jsem chtěl, aby fotografie odrážela současně vnější i vnitřní, hmotné i duchovní, temné i vyzařující," říká Pavel Mára, mimo jiné docent Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Slezské univerzity v Opavě.

Expozici vévodí osm fascinujících portrétů mladých žen zavěšených v hlavní chrámové lodi: snímky z cyklu Tváře (2012-14) byly zatím vystaveny jen jako negativy tištěné na plátně, autor je zde ale poprvé "překlopil" do pozitivů a nechal vytisknout na - v umělecké fotografii zřídka používaná - průhledná plexiskla. Fotografie, z jedné strany matné a z druhé lesklé, tak fungují jako obrazy i zrcadla zároveň. "Nápad s plexiskly mi ale málem nevyšel, protože je začali v prodejnách využívat jako ochranu před koronavirem. Naštěstí jsme všechny tisky stihli těsně před tím, než tento materiál zmizel z trhu," říká Pavel Mára.

Ten před objektiv opakovaně postavil také svoji matku, dožívající se v tomto roce 92 let. "Právě stáří, jeho hodnota, estetika, a také jeho tajemství získaly v této době zvláštní význam a jsem moc rád, že portréty maminky na výstavě mám," říká Pavel Mára, který od počátků své tvorby neúnavně experimentuje se světlem, barvou, materiály i formáty a zkoumá samotné zobrazovací možnosti fotografie. Jeho cyklus Mater z roku 2016, vystavený zatím pouze na Slovensku, právě na této výstavě uvidíme v Česku poprvé.

Přímo pro litoměřickou expozici vytvořil autor ještě triptychy Paže, Nohy, Krk (2017), zachycující části matčina těla - k vidění jsou nahoře v oratoři. Pro projekt Site specific vzniklo také mimořádně působivé Torzo s jizvou (2019) instalované na místě bývalých varhan. Čtyři Márovy portréty z cyklu Rodina: Triptychy pocházejí z let 1991 a 2011 a zachycují spolu s matkou i jeho syna. Umístěny jsou na vyvýšeném ochozu podél kostelní lodi.

Výstavu provází katalog vytvořený grafiky Karlem Halounem a Janem Zichem. "Není jen zprávou o jejím konání, ale její součástí. Patří k ní, rozšiřuje ji, ale zároveň může stát i sám o sobě jako její skromnější kapesní varianta," uvádí Pavel Mára. Zážitek přímo na místě spoluvytváří i hudba Steva Reicha, současného amerického skladatele, jehož polyfonní experimentální skladba Proverb celý kostel rozeznívá.

Autor: Jana Bryndová, Magdalena Bičíková

Autor: Martin Kafka, Jana Bryndova, Magdalena Bičíková

11. Karolína Mališová: má práce mě naplňuje, baví a jsem za ni šťastná

Tisk ● Region Bruntálský; str. 5 (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020
Vydavatel: **Vltava Labe Media, a.s.**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *Slezská univerzita*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82549021-c0d045b34978752e1d27/

V roce 2015 se Karolína Mališová, rodačka z Otic, stala Českou Miss Earth. O pár let později dokončila bakalářské studium na Slezské univerzitě, nyní pokračuje v navazujícím studiu v Praze, do toho se věnuje práci modelky a influencerky. A také píše blog pro opavské Obchodní centrum Breda\u0026amp;Weinstein.

Otice, Praha

V současné době však z Otic přesídlila do Prahy, protože zde začala studovat na navazujícím studiu Vysoké školy obchodní, konkrétně Management cestovního ruchu. Zůstala tedy, jak se říká, v oboru. „Když jsem na školu nastoupila, rozhodla jsem se, že už je potřeba si tam najít i bydlení. Bydlím s kamarádkami, což mi vyhovuje a je to strašně fajn. Vzájemně se doplňujeme, nejsem tam sama a navíc, holky jsou také z Moravy. Hodně lidí, kteří mě teď potkají, tak říkají – a vy už v Oticích nebydlíte? Ale já jim odpovídám, že tady bydlím stále, jezdím sem každý týden, protože to tady mám moc ráda a neumím si představit, že bych sem nejezdila. Asi ze mě Pražačka nikdy nebude," povídá s úsměvem. Lví podíl na tom má podle ní samozřejmě skutečnost, že v Oticích vyrůstala a do svých dvaadvaceti let zde žila. „Takže je to poměrně dlouhá doba. Možná, kdybych se přestěhovala například v osmnácti, tak člověk ještě nemá vše v životě tak urovnané. Ale tak či tak, sem mě to prostě táhne," přibližuje sympatická modelka.

Modeling však není zdaleka jedinou její obživou. „Momentálně jsou to pořád kombinace přehlídek a mého Instagramu. Musím říci, že Instagram představuje asi největší část mé pracovní náplně. Ale jsem ráda za každou jinou pracovní příležitost. Jako jsou přehlídky, focení a podobně. Mám to ráda, pořád se chci prezentovat jako modelka, nejen jako influencerka. Protože přeci jen, Instagram třeba někdy skončí. V určitém slova smyslu jsem nyní na výdělcích z něj a na té práci závislá, ale kdyby bylo více modelingu, nezlobila bych se. Ačkoli už to není jako kdysi, přehlídek je méně. To by člověk opravdu musel vycestovat do zahraničí, což se mi momentálně příliš nechce, odjíždět někam na dlouhou dobu. Kdyby se naskytla možnost jet někam na týden, dva, tak nemám problém. Ale dva, tři měsíce, jako jsem byla v Číně, to už bych se asi nevydala," pokračuje Karolína Mališová.

Ona sama je také spjata s již zmíněnou opavskou Bredou. Už od roku 2017 pro ni čtyřikrát do měsíce píše svůj blog, ve kterém inspiruje k nákupům, oblékání, informuje o plánovaných akcích centra, kosmetickém poradenství a řadě dalších zajímavostí. „S Bredou jsem spojena a líbí se mi to, že mohu blog psát. Samozřejmě někdy je obtížné vymýšlet témata, protože se to má týkat především toho obchodu. Většinou se to snažím kombinovat. Někdy napíšu o akci, někdy o slevách, někdy o módních doplňcích. Ať tam pořád není jen oblečení. Občas mi to hledání témat dá zabrat, ale musím říct, že ve vedení mám Anetu Křibíkovou, která je skvělá. Ona mi vždycky poradí nebo řekne – tohle máme nové, tohle se bude konat a podobně. Máme mezi sebou takové fajn propojení," říká spokojeně. Aktuálně nafotila pro Breda klub, což jsou slevové kartičky, novou kampaň. „Budu na bilboardech, bannerech, plakátech po Bredě a myslím, že to bude vypadat moc hezky. Už jsem vybírala fotky, které se budou upravovat a domnívám se, že to bude super," prozradila.

Závěrem jsem se ještě zeptala, jaké jsou vlastně Karolíniny životní cíle a vize. „Zatím jsem pořád nakloněna tomu, že chci zůstat v oboru, který dělám. Protože mě to baví, naplňuje a jsem z toho šťastná. Nyní neplánuji dělat něco jiného. Samozřejmě stát se může cokoli. Ale já nikdy moc neplánuji. Něco by se možná našlo, ale není to nic, co bych musela striktně dodržet. Největší zlom asi nastane, až příští rok dodělám inženýrské studium, pak se budu muset rozhodnout, co dál. Možná někdy v budoucnu převezmu rodinnou firmu, mí rodiče mají v Opavě restauraci. Ale to opravdu teď nedokážu říct," uvedla Karolína Mališová.

12. Karolína Mališová: má práce mě naplňuje, baví a jsem za ni šťastná

Tisk ● Opavský a Hlučínský Region; str. 5 (Regionální zprávy) ● 28. 4. 2020
Vydavatel: **Vltava Labe Media, a.s.**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82548889-b586450498451ef5ff97/

V roce 2015 se Karolína Mališová, rodačka z Otic, stala Českou Miss Earth. O pár let později dokončila bakalářské studium na Slezské univerzitě, nyní pokračuje v navazujícím studiu v Praze, do toho se věnuje práci modelky a influencerky. A také píše blog pro opavské Obchodní centrum Breda&Weinstein.

Otice, Praha Od doby, kdy si na hlavu nasadila korunku a získala titul Česká Miss Earth, uplynulo už pět let. Za tu dobu se v životě třiadvacetileté Karolíny Mališové událo mnohé. Tak například dokončila bakalářské studium na Slezské univerzitě v Opavě, kde se věnovala oboru Lázeňství a turismus.

V současné době však z Otic přesídlila do Prahy, protože zde začala studovat na navazujícím studiu Vysoké školy obchodní, konkrétně Management cestovního ruchu. Zůstala tedy, jak se říká, v oboru. „Když jsem na školu nastoupila, rozhodla jsem se, že už je potřeba si tam najít i bydlení. Bydlím s kamarádkami, což mi vyhovuje a je to strašně fajn. Vzájemně se doplňujeme, nejsem tam sama a navíc, holky jsou také z Moravy. Hodně lidí, kteří mě teď potkají, tak říkají a vy už v Oticích nebydlíte? Ale já jim odpovídám, že tady bydlím stále, jezdím sem každý týden, protože to tady mám moc ráda a neumím si představit, že bych sem nejezdila. Asi ze mě Pražačka nikdy nebude," povídá s úsměvem. Lví podíl na tom má podle ní samozřejmě skutečnost, že v Oticích vyrůstala a do svých dvaadvaceti let zde žila. „Takže je to poměrně dlouhá doba. Možná, kdybych se přestěhovala například v osmnácti, tak člověk ještě nemá vše v životě tak urovnané. Ale tak či tak, sem mě to prostě táhne," přibližuje sympatická modelka.

Modeling však není zdaleka jedinou její obživou. „Momentálně jsou to pořád kombinace přehlídek a mého Instagramu. Musím říci, že Instagram představuje asi největší část mé pracovní náplně. Ale jsem ráda za každou jinou pracovní příležitost. Jako jsou přehlídky, focení a podobně. Mám to ráda, pořád se chci prezentovat jako modelka, nejen jako influencerka. Protože přeci jen, Instagram třeba někdy skončí. V určitém slova smyslu jsem nyní na výdělcích z něj a na té práci závislá, ale kdyby bylo více modelingu, nezlobila bych se. Ačkoli už to není jako kdysi, přehlídek je méně. To by člověk opravdu musel vycestovat do zahraničí, což se mi momentálně příliš nechce, odjíždět někam na dlouhou dobu. Kdyby se naskytla možnost jet někam na týden, dva, tak nemám problém. Ale dva, tři měsíce, jako jsem byla v Číně, to už bych se asi nevydala," pokračuje Karolína Mališová.

Ona sama je také spjata s již zmíněnou opavskou Bredou. Už od roku 2017 pro ni čtyřikrát do měsíce píše svůj blog, ve kterém inspiruje k nákupům, oblékání, informuje o plánovaných akcích centra, kosmetickém poradenství a řadě dalších zajímavostí. „S Bredou jsem spojena a líbí se mi to, že mohu blog psát. Samozřejmě někdy je obtížné vymýšlet témata, protože se to má týkat především toho obchodu. Většinou se to snažím kombinovat. Někdy napíšu o akci, někdy o slevách, někdy o módních doplňcích. Ať tam pořád není jen oblečení. Občas mi to hledání témat dá zabrat, ale musím říct, že ve vedení mám Anetu Křibíkovou, která je skvělá. Ona mi vždycky poradí nebo řekne tohle máme nové, tohle se bude konat a podobně. Máme mezi sebou takové fajn propojení," říká spokojeně. Aktuálně nafotila pro Breda klub, což jsou slevové kartičky, novou kampaň. „Budu na bilboardech, bannerech, plakátech po Bredě a myslím, že to bude vypadat moc hezky. Už jsem vybírala fotky, které se budou upravovat a domnívám se, že to bude super," prozradila.

Závěrem jsem se ještě zeptala, jaké jsou vlastně Karolíniny životní cíle a vize. „Zatím jsem pořád nakloněna tomu, že chci zůstat v oboru, který dělám. Protože mě to baví, naplňuje a jsem z toho šťastná. Nyní neplánuji dělat něco jiného. Samozřejmě stát se může cokoli. Ale já nikdy moc neplánuji. Něco by se možná našlo, ale není to nic, co bych musela striktně dodržet. Největší zlom asi nastane, až příští rok dodělám inženýrské studium, pak se budu muset rozhodnout, co dál. Možná někdy v budoucnu převezmu rodinnou firmu, mí rodiče mají v Opavě restauraci. Ale to opravdu teď nedokážu říct," uvedla Karolína Mališová. (ber)

MODELKA Karolína Mališová. Snímky: archiv Karolíny Mališové

O kom byste si rádi přečetli? Pošlete nám své tipy na e-mail opavsky@denik.cz.

13. Máte kuchařky po předcích? Dejte recepty do muzea

Tisk ● Vaše 7; str. 6 (Regionální zprávy) ● 27. 4. 2020
Vydavatel: **A 11, s.r.o.** ● Rubrika: **kultura**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *univerzita v Opavě*, *Slezská univerzita*, *Slezská univerzita v Opavě*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82501770-5658c0b607620fd5aef5/

Jste v karanténě, všechny stolní hry jste už hráli několikrát, zásuvky máte uklizené a nevíte už, jak se zabavit? Co takhle propátrat kuchařky po babičce a přispět zajímavými recepty do sbírky Národního zemědělského muzea? Právě k tomu totiž veřejnost muzeum vyzývá. Pátrají tady po receptech na původní pokrmy.

„Připravujete Boží milosti nebo jabkance přesně tak, jak to dělávala vaše babička? Je váš recept na likér z lipového květu stej ně vzácný jako ten na Becherovku? Vypadá vaše rodinné stříbro jako staré linkované sešitky plné kouzelných formulí typu spejchnutá cibulka a psaných úhledným krasopisem? Přispějte do národní sbírky receptů a receptářů v rámci projektu Kulinární dědictví českých zemí," vyzývají v muzeu.

Muzeum připomíná, že co čes ký region, to nepřeberné množství unikátních receptů. A díky tomu, že tím svým rodinným přispějete, můžete být součástí zmapování a definování kulinárního dědictví českých zemí.

„A samozřejmě tak přispět k jeho uchování pro další generace. Současnému vědeckému projektu předcházely dlouholeté dílčí výzkumy v oblasti dějin stravování, přípravy pokrmů nebo způsobů stolování apod. Kulinární dědictví jako celistvé téma však studujeme poprvé. Kulinární dědictví totiž chápeme jako součást naší národní identity, stejně jako jsou její nedílnou součástí národní barvy, jazyk, písně či historie?" doplňuje Zemědělské muzeum.

Možná by vás to ani nenapadlo, ale některá jídla, která vařili naši předci, jsou ohrožena a zachovat původní recepty je tak důležité kvůli naší historii. Muzeum totiž upozorňuje, že na jídlo má vliv modernizace životního stylu a globalizace - tradiční způsoby stravování, suroviny, pokrmy a nápoje, stejně jako jejich vzájemná kombinace a chuťové vlastnosti, technologie přípravy či servírování jsou totiž vytlačovány. A nejde jen o jídla a nápoje spojované s lidovou stravou, ale i o kuchyni typickou pro měšťanské a šlechtické vrstvy, jež byla uzpůsobena do podoby běžných pokrmů a stala se v 19. a 20. století součástí národní kuchyně.

O sbírku receptů veřejnost nepřijde, stane se totiž jednak součástí různých výstav muzea, jednak součástí podsbírky Gastronomie a v plánu jsou i od bor né publikace. Bádat bude nad recepty tým z Národního zemědělského muzea, Slezské univerzity v Opavě, Vysoké ško ly hotelové v Praze, Výzkumné ho ústavu pivovarského a sladařského. A aby zkoumání historie stravování českých zemí bylo skutečně dokonalé, bude tým zkoušet podle receptů i vařit, a to díky tomu, že má Národní zemědělské muzeum moderně vybavené gastrostudio.

Pokud tedy doma recept, starý kalendář nebo kuchařku najdete a chcete se podělit, nebo třeba vlastníte staré kuchyňské náčiní či pomůcky a stolní nádobí, kontaktujte paní Jitku Sobotkovou na mailové adrese jitka.sobotkova@nzm.cz. A nezapomeňte o potenciálním exponátu uvést co nejvíc podrobností o receptu.

Kuchařka ručně psaná, obálka Anuše Kejřová, Úsporná kuchařka Mazanec drobivý (Anuše Kejřová, Úsporná kuchařka)

Autor: PŘIPRAVILA RED, FOTO NZM

14. Místo uhlí počítače aneb 20 let snahy o moderní region

Tisk ● MF Dnes - Moravskoslezský - příloha; str. 2, 3, 4 (Zprávy / Politika) ● 27. 4. 2020
Vydavatel: **MAFRA, a.s.** ● Autor: **Josef Gabzdyl**

Téma: **Slezská univerzita v Opavě**
Klíčová slova: *Slezská univerzita*
Odkaz: https://media.monitora.cz/pdf-preview/2642/82488568-b2518a0ca635d422e6e8/

Někdejšímu takzvanému „ocelovému srdci republiky" hrozil pomyslný sociální infarkt. Doly v Ostravě už byly zavřené, velké průmyslové podniky mohutně propouštěly, chybělo dálniční napojení a pověst regionu byla nedobrá.

Postavení nově vzniklého Ostravského kraje, vzápětí přejmenovaného na Moravskoslezský, nebylo v roce 2000 povzbudivé.

Po dvaceti letech se sice mnohé změnilo k lepšímu, přesto přetrvávají problémy, které vyžadují mnoho času, peněz a jednání.

Historii krajské reprezentace se sídlem v Ostravě lze rozdělit na osmiletky. První vládla pravicová koalice v čele s Občanskou demokratickou stranou, poté na osm let převzali krajské otěže sociální demokraté s komunisty a v letošních volbách se ukáže, jestli se na cyklus podaří navázat současné koalici hnutí ANO s ODS a lidovci, nyní v polovině osmiletky.

„Když jsem se stal hejtmanem, ještě neexistoval žádný úřad a žádný úředník," vzpomenul první moravskoslezský hejtman Evžen Tošenovský.

Dodal, že hned druhý den jmenoval ředitelku rodícího se úřadu a založili účet kraje. „Do jakého stavu se rozrostl až do současnosti, už je podle mého příliš předimenzováno," poznamenal Tošenovský.

Po dvaceti letech má kraj vytouženou dálnici, byť stavebně nepodařený ostravský úsek se po jedenácti letech musí takřka celý rekonstruovat. Mimořádnou ukázkou úspěšného projektu proměny průmyslového areálu se staly opuštěné vysoké pece v Dolních Vítkovicích. Místo se i za pomoci kraje stalo unikátním turistickým lákadlem a dějištěm mnoha akcí v čele s festivalem Colours of Ostrava.

Daří se i čistit dlouhou dobu ostudně znečištěné životní prostředí, a to i díky krajskému nápadu na dotační pomoc při výměně domácích kotlů.

Ačkoliv poklidný vývoj nyní těžce narušila koronavirová pandemie, tak současná krajská vláda snad dotáhne do konce projekt vědecké knihovny známé pod názvem Černá kostka.

Na druhé straně se ukázal jako velmi chybný někdejší záměr přenechat nízkonákladové letecké společnosti nedalekým polským Katovicím a vsadit na místní dopravce.

Velkou výzvou zůstává útlum těžby uhlí na Karvinsku a také snaha o takzvanou optimalizaci krajského zdravotnictví, což naposledy vedlo k velkým rozporům v Orlové na Karvinsku.

Zatím jen u přání zůstalo zastavení poklesu počtu obyvatel. Marné jsou i snahy o přivedení některého z pražských úřadů do Ostravy.

Současný hejtman Ivo Vondrák sází na smart region, tedy zavedení moderních technologií. V Ostravě funguje také národní superpočítačové centrum IT4Innovations s nejvýkonnějším počítačem v zemi, který řeší i výpočty umělé inteligence.

„Moravskoslezský kraj se za posledních dvacet let výrazně proměnil. Překonali jsme image černého koutu republiky, kde se vše podřizovalo těžkému průmyslu. Poslední roky jsou ve znamení transformace, kterou lze pojmenovat Od těžby uhlí k těžbě dat," uvedl hejtman Vondrák.

Dodal, že kraj je nyní významným hráčem v oblasti inovací, ve vědě a ve výzkumu, kde se počet zaměstnanců zdvojnásobil.

„Náš kraj má titul Smart. Podporujeme podnikání, jdeme vstříc nejmodernějším technologiím, jsme zkrátka atraktivnější," poukázal Vondrák.

Podle hejtmana je region na dobré cestě i ve zlepšování životního prostředí. „Za posledních dvacet let je ve vzduchu o třetinu méně prachu, přesto jsme stále regionem, který v republice patří mezi nejvíce znečištěné," připustil.

Právě životní prostředí a zastavení odlivu obyvatel považuje nynější hejtman za jedny z největších úkolů. „Jsem optimista. Náš kraj je dynamický a houževnatý, jeho image se stále mění. Potvrzuje to i snižující se počet lidí, kteří kraj opouštějí, a věřím, že se nám tento odliv podaří zastavit. To je nás zásadní cíl," potvrdil Vondrák.

Podle prvního hejtmana Tošenovského se také povedlo dopracovat fungování integrovaného záchranného systému. „A po mnoha letech jednání jsme vyjednali obrovskou investici, výstavbu automobilky Hyundai v Nošovicích," vzpomenul Tošenovský.

Mezi nezdary pak zmínil nejasné rozdělení pravomocí mezi kraji a státem i nedomyšlené dělení národní a krajské železniční dopravy.

Celých dvacet let jsou v krajském zastupitelstvu jen komunisté Josef Babka a Karel Kuboš.

„Opětovné zavedení krajského zřízení bylo bezesporu přínosem. Předchozí okresní úřady měly deficit v tom, že neměly oporu ve volbách a vedl je státem dosazený přednosta," zhodnotil Babka. Naopak se mu nelíbí, že stát na kraje přenesl řadu povinností, ale už tak neučinil s financemi v rozpočtovém určení daní.

Podle politologa opavské Slezské univerzity Michala Kuděly plní kraje regionální funkci lépe než dřívější okresní úřady. „Kraje mají celou řadu velmi důležitých pravomocí. Jsou však především správci. A s čím menším zásahem politické moci, tím lépe," předestřel politolog Kuděla.

I on našel několik nedostatků. „Například nastavení, respektive rozdělení daní mezi stát, kraje a obce nebylo zdaleka ideální. Nyní se to projevuje třeba v permanentním nedostatku peněz na obnovu krajských silnic II. a III. třídy a naproti tomu je relativně luxusní stav státních silnic I. třídy."

Fakta Moravskoslezský kraj

● Počet obyvatel: 1,2 milionu ● Rozloha: 5 427 kilometrů čtverečních ● Počet obcí: 300 obcí, z toho 22 s rozšířenou působností ● Deset nejlidnatějších měst: Ostrava (289 tisíc obyvatel), Havířov (72 tisíc), Opava (57 tisíc), Frýdek-Místek (56 tisíc), Karviná (53 tisíc), Třinec (35 tisíc), Orlová (29 tisíc), Český Těšín (24 tisíc), Nový Jičín (23 tisíc) a Krnov (23 tisíc) ● Doba dožití: 81,1 roku (ženy), 74,5 roku (muži) ● Hejtmani: 2000 až 2008 Evžen Tošenovský (ODS), 2008 až 2012 Jaroslav Palas (ČSSD), 2012 až 2016 Miroslav Novák (ČSSD), od 2016 Ivo Vondrák (hnutí ANO) ● Nejznámější památky: Dolní Vítkovice, hrad Hukvaldy, zámek Hradec nad Moravicí, vojenské opevnění Darkovičky ● Nejznámější firmy: OKD, Třinecké železárny, Kofola, Opavia, Tatra Kopřivnice, Tonak Nový Jičín, Liberty Ostrava, Hyundai Nošovice, Brano Hradec nad Moravicí

„Když jsem se stal hejtmanem, ještě neexistoval žádný úřad a žádný úředník."

Záběr z dronu Budova Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v Ostravě. Foto: msk.cz Barbora Nejnovější superpočítač v Ostravě za 74 milionů korun nese jméno Barbora a má devětkrát vyšší výkon než dosluhující Anselm. Foto: J. Ožana, ČTK

Autor: Josef Gabzdyl redaktor MF DNES